

Article opinió - Ramon Orfila - “Felipe VI a Qatar: no amb els meus impostos!!!”

Anava a dir que, després dels escàndols que han rodejat tot el que es refereix al Mundial de Futbol de Qatar, m'ha sorprès l'anunci fet des de la Zarzuela de que Felipe VI te previst viatjar a Qatar per presenciar el primer partit disputat per la Selecció Espanyola, però he de rectificar: No sorprèn en absolut la decisió del monarca Borbó de ser el primer dels reis d'Europa que viatjaran a Doha per donar suport a les respectives seleccions nacionals: De fet, la decisió de la casa reial espanyola contrasta amb les reticències de les monarquies del Regne Unit, Bèlgica, Dinamarca i Països Baixos a confirmar si finalment acudiran a un Mundial marcat per la polèmica.

I han preferit mantenir una actitud discreta per por que es pugui utilitzar la confirmació de la seva presència com una mostra de suport a la casa reial qatari immersa en l'escàndol permanent que ha rodejat el Mundial des del mateix moment en que es va decidir per part de la FIFA la seva celebració al país del Golf. Les flagrants vulneracions dels drets humans a Qatar, consentides i promogudes per la reialesa qatari, no aconsellen fer-s'hi fotos .

Però la monarquia espanyola no destaca precisament per mantenir actituds massa sensibles respecte de la defensa dels Drets Humans, i més si aquesta defensa els pot enemistar amb alguns dels països amb els que Espanya manté unes relacions comercials intenses i, de manera més concreta, quan es tracta de països als que Espanya exporta armes, com es el cas de Qatar.

Es possible que en la decisió de La Zarzuela hagi pesat la confirmació de la notícia ja esperada de l'assistència de l'emèrita majestat que, com sempre, sembla més decidit que mai a incordiar el govern espanyol i el seu propi fill amb les seves inoportunes presències a actes públics com va ser el recent funeral d'Elisabeth II. I encara que des de la Zarzuela hagin desaconsellat a Juan Carlos que viatgi a Qatar, no hi ha cap garantia que l'emèrit en faci cas en absolut.

Ja veurem amb quins arguments justificarà el Govern de Pedro Sánchez aquesta presència primerenca del rei, si tenim en compte que l'agenda del rei ha de ser avalada pel govern de l'Estat, quan la mobilització mundial contra la celebració a Qatar d'aquest esdeveniment creix per moments i quan es destapen cada dia nous escàndols respecte de la situació d'un país que destaca per fer tot el contrari del que l'agenda de qualsevol govern progressista ha de voler impulsar.

El Mundial de Qatar haurà batut tots els records d'inoportunitat des de les perspectives de la sostenibilitat, el respecte dels drets dels immigrants, o els drets de la seva pròpia població, com per rebre suports des de països regits per governs que reclamen ser “el més progressista de la història”.

Des de la construcció d'estadis enormes refrigerats amb aire condicionat, al règim laboral de semi-esclavatge impost als cents de mils treballadors asiàtic o africans, o el manteniment d'unes lleis que discriminen al 50% de la població, les dones, que per viatjar necessiten anar acompanyades d'un familiar masculí i que probablement no podran assistir als partits o si ho fan es veuran relegades a zones exclusivament reservades a les dones, un país en el que es reprimeix de manera “inmisericorde” l'homosexualitat, o en el que encara es vigent la pena de mort o les flagel·lacions en públic dels condemnats. Aquest és el context en el que s'ha elegit celebrar el Mundial de Futbol, i el marc en el que el Rei Felip VI de Borbó, es trobarà, a la llotja presidencial, amb uns dirigents, membres de la reialesa com ell, que no practiquen ni creuen en la democràcia, i que avalen el manteniment de les discriminacions a les que feia referència fa un moment, però que, açò sí, acumulen una riquesa tant fabulosa que els ha permès gastar més de 200.000 milions de dòlars per aixecar les noves instal·lacions esportives que s'inauguraran aquests dies, i es pot permetre adquirir quantitats igualment fabuloses d'armaments, alguns d'ells fabricats a Espanya, uns contractes que els monarques hispano-qataris s'aprestaran a consolidar en els descansos dels partits, que per açò hi son allà, els qataris agraïts pel presumpte segell d'honorabilitat que els dona la presència de dirigents europeus que els rendeixen una moderna versió de la pleitesia, i els Borbons confirmant aquells versos de Quevedo quan diu **“pues que da y quita el decoro y quebranta cualquier fuero poderoso caballero, es don dinero”**, aquell, en Francisco de Quevedo, parlant del poder dels doblons, dobles o senzills, o dit en una versió actual “els petrodòlars”..

Es per açò que em neg a avalar que el rei Borbó gastí-despilfarri els doblers que li assigna l'Estat, a càrrec dels pressuposts generals que es nodreixen dels nostres impostos, dels ciutadans senzills, en unes accions tant controvertides que es tindrien que considerar malbaratament dels doblers públics i ser perseguides per la llei, la qual cosa no veurem, com es natural, a un estat com el que ens ha tocat viure en el que, per començar no sabrem mai quin cost haurà tingut el viatge reial, amb tot el sèquit que el rodejarà, més un desplegament de seguretat igualment fabulós, atès que si a algun diputat rebel se li ocorre demanar-ho se li contestarà que és una dada considerada matèria reservada o secret d'Estat, per qüestió de seguretat, un país a més a més, en el es suposa tots els ciutadans som iguals davant la llei, menys un, el rei, que pot fer tot el que vulgui pel sol fet de ser considerat inviolable. I per mostra un botó, el seu pare.

No se que fa més, vergonya o plorera.